

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplaci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuri

Timeo Danaos...

Tocmai acum în era ordonanțelor ministeriale, în era censurei, a confiscărilor de cărți și de ziare, guvernul maghiar anunță o nouă lege de presă în locul celei, ori celor actuale, în vigoare.

Legea dela 1848, în vigoare acum în Ungaria, se zice, că a fost numai *provisorie*, și prin urmare trebuie una *definitivă*. Adevărat, că la 48 legea a fost numită *provisorie* — dar' ea a stat 50 ani în vigoare. Fără de aceea, care lege își poate aroga o valoare de veci?

Evident deci, că e numai un pre-text rău acoperit dacă se face provocare la caracterul de „provisorie” al legii dela 48. Scopul e cu totul altul decât acela de a perfecționa codul de legi ori a unifica dispozițiile mance și diferite, ce au valoare azi în țările coroanei sfântului Stefan în chestiuni de presă. Și cu totul alta va fi legea însăși, de cum ni-se promite acum, că va fi, adică: liberală, pe o basă largă de autonomie.

Experiența ne-a învățat din destul a fi cu neîncredere față cu toate creațiunile nouă ale legislativei ungurești.

Toate legile de oare-care importanță ce s'au adus în Ungaria în cei din urmă 30 de ani au avut câte un scop ascuns, câte un pumnal învilit în haina paragrafilor, ce era îndreptat în contra naționalităților.

În legea despre „egala îndreptățire a naționalităților” s'a vîrit, cu plan ascuns bine ticluit, absurditatea juridică a „națiunii politice” — și ea, că acum după abia treizeci de ani, când pentru noi din lege n'a mai rămas decât litera moartă, s'a fâurit cea mai perfidă armă *contra* existenței noastre din chiar introducerea legii. Cu provocare la această parte, — care loc nu ar avea în lege, pentru-că nu e și — ni-se deneagă dreptul de a ne organiza, ori de a confera pe basă națională.

Planuri de acestea ascunse se cuprind aproape în toate legile mai de importanță ce au urmat, dacă ele nu conțin atacuri făcșe, declarate, în contra noastră.

Așa sînt: legea electorală, legile școlare și cele politice-bisericești. Așa e și proiectul despre întregirea salariilor preoțești, așa va fi și proiectul, pus în prospect, al legii de presă.

În fața fiecărei nouă legi ne vine pe buze, involuntar, banala frază: *Timeo Danaos, et dona ferentes*.

Nu mai cât acum le vine și Maghiarilor înșiși.

În ședința dela 1 Martie a dietei s'a primit propunerea cunoscută a lui *Emmer Kornél* cu mare majoritate, dar' întreaga opoziție a fost contra.

Ministrul de resort în vorbirea sa s'a declarat și el pentru propunere, nu însă pentru-că n'am avut o „lege unitară”, cum a zis *Emmer*, nici pentru-că doară „legea dela 48 ar fi ca un steag zdrențuit”, ci cu totul din alte motive.

Necesitatea legii a motivat-o ministrul *Erdélyi* cu provocare făcșe la *agitările presei naționalităților*.

„Spre a dovedi necesitatea revizuirii legii de presă — scrie *Bud. Hirlop* — ministrul a adus înainte două împrejurări, nu tocmai importante, dar' interesante. Una, că pentru *articoli agitatorici sînt puși „strohmani” înaintea juraților*. Alta, că muncitorii spiritului (ziariștii) trebuie mântuiți de concurența marelui capital, pentru-că ziaristica politică (ungurească) de azi e curat afacere de comerțin”.

Nu avem textul complet al vorbirii dlui ministru, dar' și din reasumatul ziarelor ungurești, cari totdeauna retac pasagele ce ne privesc, reese, că drept motiv al revizuirii a adus *agitările naționalităților*.

Răspunzînd unei imputări dl ministru și-a rectificat o declarație de mai înainte zicînd, că „*prigonirea administrativă*” conținea a înțeles-o față cu *agitările naționalităților*.

Apoi a mai zis: „Procesele de presă despre agitație națională, religioasă și socialistă au arătat casuri, că pentru articoli scriși cu multă cunoștință erau propuși ca autori oameni, cari abia cunoșteau peana...”

Va să zică ascușul nouei legi *liberale* (!) tot contra noastră va fi îndreptat.

Va fi pusă deci și noua lege în serviciul politicii naționale maghiare.

E deci să o știm, că se ne pregătim din vreme și să creăm ziarelor noastre o condiție, în care se poată da piept și cu nouele împrejurări ce ni-se vor crea.

Dar' ministrul a mai spus ceva. A spus, că a încredințat cu redactarea proiectului pe un ziarist maghiar. Ziarele ne spun că acesta e dl *Dr. Kenedi* (alias Kohn?) *Géza*, redactor responsabil dela *Pesti Hirlop*.

Ei bine. În „*Pesti Hirlop*” de ieri apare un prim-articol intitulat „*Timeo Danaos*...” în care autorul își arată îngrijirile cele multe față de această reformă, și se întreabă: oare e oportun timpul acesta pentru reforme așa gingașe?

„*Pesti Hirlop*” încheie astfel: „Astăzi e mai bine a păzi nu numai cu jalușie, dar' cu temere legea *provisorie* dela 1848 și a aștepta un timp, când la reformele ce se ating de libertăți, nu vom fi siliți să zicem: *Timeo danaos et dona ferentes*...”

„*Pesti Hirlop*” e organ guvernamental! — Apoi nu-i comie?

Sibiu, 3 Martie n.

„*Legea europenească*”. „*Tribuna Poporului*” află plăcere să evoace amintirea apropiatului trecut. În prim-articolul ultimului ei număr se scrie:

„Acum doi ani excelentul publicist dl Ioan Slavici ceruse lege de presă *europenească*. Proaspeții stăpîni ai „*Tribunei*” îl luaseră atunci de scurt și-l osărțiră rău pentru-că cere atât de — puțin, deși când ceri guvernului ungurească ceva europenească ori cum cu bun simț înțelegea că ceri ceva ce nici nu poate concepe un creier ungurească. De gîaba însă, *Neofiti* sînt totdeauna excesivi și învinușiră pe întemeieșul „*Tribunei*” nici de mai mult nici de mai puțin, decât că e vîndut lui Băffy, că s'a înțeles cu el ca în schimbul legii europenești noi să — desarmăm”.

La acestea observăm atât: Regretăm că „*Tribuna Poporului*” reduce la tapet rolul „excelentului publicist Ioan Slavici” și „legea europenească”; regretăm tonul reuțacios, în care îi complăce a face această rechemare a unor lucruri, cu care — după modesta noastră părere — nu are de ce se fîli.

Ea ne provoacă. Noi nu ne retragem; n'avem absolut nici un motiv. Ba vom trebui să reluăm firul, dacă domniile se complac a reintroduce de nou vederile de tristă pomenire, ce se leagă de „legea europenească”.

Acum constatăm, că prin „legea europenească” a excelentului publicist nu era contemplată o lege de presă, cum susține acum „*Tribuna Poporului*”, ci o lege electorală.

Prin urmare e și mai rău pentru „*Tribuna Poporului*” că s'a dat la intervertirea unui fapt, așa de apropiat, pentru a-și fâuri prilej ca să evoace o „idee politică” așa de puțin glorioasă ba regretată azi de toți Românii buni. — Deocamdată atât.

Altă ordonanță. Ministrul nostri „liberali” se întrec în edarea ordonanțelor cari restrîng libertatea cetățenească. Cel din urmă este datore înainte de constituire a-și așterne guvernului reg. statutele prin respectiva autoritate administrativă. Dacă asupra proiectului de statut nu s'a adus hotărîre în timp de 40 de zile, reuniunea poate să-și înceapă *provi-*

sor activitatea, însă definitiv se poate constitui numai, dacă statutele ei sînt provăzute cu clausula de aprobare.

Pentru-că să se poată valedita prescripțiile acestei ordonații, constituirea vreunei reuniuni, care s'ar face în contra amintitelor regule, sau dacă ea s'a făcut după toată regula, însă a fost disolvată prin decizie cu valoare de drept, ori a fost suspendată: participarea în conducerea, în adunările sau în ori-ce fel de activitatea acestui fel de reuniuni o califică de transgresiune și ordonă a se pedepsi cu închisoare până la 15 zile și cu amendă până la 100 fl.”

Încep și Maghiarii a se îngrozi de aceste măsuri absolutiste ale guvernului.

Egyedül de pildă scrie:

„Până acum cu superbie egoistă arătam asupra constituției noastre, ne provocam mîndri la glorioasele noastre lupte: acum fusese guvernul împărăție cu amîndouă mîinile aceste tesaur, și națiunea privește cu lașitate această *impertinență* groasă a oamenilor fără suflet. Până acum dacă venia vre-un străin la noi, lăuda iubirea noastră de libertate, alipirea noastră de constituție, se închina dinaintea libertății noastre: acum fusese de vine un străin la noi, putem să observăm roșind mirarea lui; va vedea cum un guvern orbit de putere baîncorește în tirania lui ideea liberală, făcînd în patria unei națiuni mîndre un adevărat stat polițienesc. Ne confundăm din treaptă în treaptă...”

Din Austria.

E într-adevăr fatală situația din Austria. Ori-câte au fost încercările de pacificare ale guvernului, toate au suferit fiasco pe toată linia.

Față cu știrile despre o iminentă crasă a ministerului *Gautsch*, foile vieneze oficioase observă o poziție hotărît contrară, afirmînd, că guvernul actual nu va căde și că el va concheta proxima sesiune a reichsrath-ului.

Oficiul *Neues Wiener Tagblatt* susține, că un distins bărbat de stat al Austriei ar fi afirmat, că dacă prim-ministrul *Gautsch* nu va reuși a descurca situația politică, nu se va mai găsi nimeni, care să poată reuși în această direcție.

Se dă ca sigură știrea, că îndată-ce dieta boemă va fi închisă, guvernul va publica *nouele ordinațiuni de limbă și ordinațiunea, care va cassa opreliștea purtării de colori naționale în Boemia*.

Nemții radical-naționali, aderenți ai deputatului *Schönerer*, au ținut la *Eger* (Boemia), Dumineca trecută, o mare *adunare populară, la care au participat peste 2000 de oameni*. În vederea adunării se concentraseră în oraș mulțime de gendarmi, ba chiar și armata era conștinată în cîșarmi. Dar' adunarea a decurs în liniște. Dintre cele petrecute e de remarcă hotărîrea, că *ordinațiunile de limbă trebuie retrase* și că chestiunea de limbă se poate regula numai pe calea legislativă.

Un eveniment foarte important e, că *legătura dintre Cehi și guvern s'a rupt cu deservire*, din cauza enunțării ostile dreptului public boem, ce a făcut în dieta boemă locțiitorul guvernului, din prilejul retragerii deputaților nemți.

Toate foile cehice se pronunță în acest sens.

Organul Cehilor - tineri, *Narodni Listy* scrie în chestie următoarele:

Tonul brusc, birocrație al declarației guvernului a rupt deodată *legătura dintre Cehi și guvern* și a adus clarificarea dorită. Baronul *Gautsch*, pronunțîndu-se în contra dreptului public al Cehilor, s'a declarat una cu centraliștii germani, și s'a lăpădat de dreptul de a cere încrederea și sprijinul nostru. Paciența Cehilor s'a sfîrșit; ei au isprăvit-o cu guvernul, care nu va avea nici un singur deputat ceh în majoritatea sa necunoscută și în genere nu va pute avea majoritatea în parlamentul vienez.

Țeara minciunilor.

Baronul *Kaas Ivor* publică în ziarul *Hazánk* (dela 27 Febr. n.) un prim-articol intitulat: „*Hazugságok országa*”. Traducem, cuvînt de cuvînt, o parte din acest articol, scris de baronul maghiar:

„Constituție? E adevărat oare, că Ungaria are constituție? Aceasta ar fi doară casa magnaților și dieta, dar' poftim a le examina și a vedea cum le-a transformat Băffy.”

Casa magnaților după dreptul avitice și în înțeleul sistemului de două camere, ar trebui să fie o corporațiune compusă din bărbații cei mai independenți, binemeritați și experți, și o corporațiune a instituțiilor exchise din cameră, anume, a bisericilor și a judecătorilor. Titlul nobilime superioară, senator, este dat ca remunerațiune din partea regilor în întreaga Europa. La noi nu e așa, de oare-ce *prim-ministrul a pus în vînzare rangul de senator*; unuia i-a vîndut titlul de conte cu 300.000 fl., altuia i-a vîndut rangul de senator pe viață cu 250.000 fl., altora a vîndut baronia cu câte 200.000 și 100.000 fl., ca astfel să-și creeze un fond de dispoziții nu numai de 3 milioane și nu numai pentru alegeri, ci pentru toate celea, chiar și pentru regularea afacerilor bănești ale amicilor și protejați. Un astfel de *senat lipsit de independență, demnitate și autoritate, a încetat a mai fi factor constituțional*. Poftim a-l privi: O mașină de votare, care lucră la ordin ministerial.

Parlament bazat pe reprezentațiunea poporului? Aceasta este cea mai mare minciună! Nici popor, nici reprezentație, nici parlament! Poporul este exchis dela alegere, listele alegătorilor sînt falsificate din oficiu, alegătorii reduși la număr sînt parte intimidată, parte corupți. Candidații sînt designați de prim-ministrul și, după votul obedienței, prin presiunea de forță a comiților-supremi, sînt împuși cercurilor electorale; mandatele și-le-au călăzât pe banii ce i-au primit dela minister și prii cari, ca datornici, sînt ținuti în dependență.

Poporul în realitate este exchis din acest parlament, voința națională e suprimată, serviciul este organizat perfect și *dieta maghiară este lipsită de ori-ce voință liberă*. Nici chiar opoziția nu are libertate în această dietă, căci guvernul are agenți între opoziționali, la cari prim-ministrul își comandă interpeleții sau discursuri. O formă constituțională goală, o *somatorie politică, o caricatură a parlamentarismului, aceasta este dieta maghiară de azi*, pe care Băffy și organele lui o prezintă de reprezentațiune a națiunii, de interpret competent al voinței ei, de paznicul statului și constituției noastre.

Presă și libertate de presă? Nu e și asta o minciună? Principiul lui *Deák Ferencz* despre libertatea de presă a fost, că e iertat a scrie ori-și-ce, numai a minți na; principiul epocii lui Băffy e, că e iertat a minți ori-și-ce, numai a spune adevărul nu. La aceasta țervește drept întregire a parlamentului cumpărat, *presa cumpărată*. Până acum s'au îndestulit cu așa.

Acum însă, după-ce relațiunile stricate au dat naștere socialismului, de care s'a spărit nu numai publicul, dar' și parlamentul și guvernul cel atotputernic, au restituit cenzura. Dar' nici aceasta n'au făcut-o în mod sincer, ci cu minciuna, au furișat-o în lege prin ordinațiuni.

Ziarele liberale și agențiile telegrafice ale guvernului umplu Europa cu abierătele lor despre *libertatea maghiară*, ca să facă pe popoarele culte ale Europei să creadă, că națiunea maghiară este și azi un ștegar al libertății, că brațul ei e gata totdeauna a lupta pentru libertate. Aceste concepte s'au produs în conștiința Europei prin pîrîinții nostri. Dar' aceasta numai a fost, și libertatea este azi o *culoare falsă*, cu care-și învîlește fața guvernul Băffy. Căci ce fel de libertate este aceea, când polițiștii pîtrund noaptea după plac în locuințele cetățenilor și cercetează totul, confiscă bani și sorisori (și cărți, ca „*Biografia lui Iancu*.” Red.), arestează bărbați și femei, țin în prisoare și fotografează cetățeni cu viață nepătată și cari nu stau sub acuză, ear' gendarmii *pușcă și străpung* cu baionetul pe cine vreau, în întreaga

țeara. Nici legea, nici autoritățile nu scutesc pe cetățeni în contra ordinațiilor ilegale ale guvernului, când acestia sînt atacați nu numai în drepturile lor politice, ci chiar și în libertatea personală și sînt păgubiți în avere: ea privată. Libertatea aceasta e despotism, prin urmare o minciună”.

Așa scrie *Hazánk* despre patria noastră. Noi nu mai facem nici un comentariu.

1848.

Cronica anului.

Pojon, 3 Martie n.

Dieta a întrerupt ieri desbaterile sale. La începutul ședinței de azi deputatul Balog Cornel dela Jaurin, propune a se cere dela Maj. Sa date sigure asupra băncii din Viena, ca țeara să-și poată regula afacerile în împrejurările acestea atât de încurcate.

L. Kossuth propune altă reprezentație, în care dieta să-și depună cererile și opiniile modificate prin proaspetele evenimente. El cere minister responsabil unguresc.

München, 3 Martie.

Studentii au dat regelui Ludovic o adresă cerînd parlament central german, libertate de presă, de întrunire etc. La sfîrșit adresa zice: „Nici un războiu cu Republica franceză, cîtă vreme ea respectă granițele noastre. Dacă nu, războiu german fără ajutor rusc. Dacă va trebui ne apărăm se alegem între Rușii și Franția, atunci luptă contra Rușiei, alături de Franția”.

Blajul și revoluțiunea din 1848/49.

— Un capitol din istoria școlarelor din Blaj —

de

Prof. Nic. Brănzeu.

(Urmare).

Adunarea dela Dumineca Tomei se dă-torește întreaga numai *entusiasme tinerimii* din Blaj. Proclamațiunea lui Bănuțiu din 25 Martie 1848 alungă ceața îndoielei și nedumeririi, și lămură definitiv ținuta politică a Românilor.

Adunarea de pe *Cîmpul libertății* va marca întotdeauna o strălucită epocă în istoria Românilor. Vorbirea lui Bănuțiu, jurămintul națiunii și hotărîrile luate în acea adunare, vor rămîne pentru toți vecii. Aci se precisă mai înainte voința poporului român de a trăi liber și de a fi considerat după numele și forța lui de cultură. Aci se definește programul național al Românilor pentru realizarea căruia și azi se dau jertfe scumpe și iubite neamului nostru. La Blaj pe *Cîmpul libertății* s'a afirmat poporul român pentru *întăia-ora*, ca popor conștient de drepturile sale, ca un element de ordine și ca o proptea sigură a păcii și a libertății. Fericită, de 3 ori fericită generația dela 1848, care a dat din sinul ei bărbați ca: Barițiu, Bănuțiu, Șaguna, Laurian, Iancu, Axente, Papiu Ilarian, Balint etc. etc., a căror amintire neștersă va rămîne din inimile noastre!! Onoare Blajului, care știu să crească astfel de fii, podoabe mîndre a națiunii noastre. Dacă nu ar avea Blajul decât epoca aceasta de renaștere națională, tot ar fi dator fiecare Român a-i aduce prinos de laudă și recunoștință. Ce era de poporul român, dacă nu avea acești bărbați, cari au condus corabia spre limanul neînvîforat? Ce era de noi, mai ales în acel timp, în care se părea că lumea și-a dat mîna cu iadul pentru a nimici naționalitatea noastră?! Fie binecuvîntat Dumnezeu părinților nostri, care ni-a trimis la timp apostoli și conducători!

În timpul revoluțiunii gimnaziale e închis. Profesorii cei mai mulți fiind angajați în lupta pentru libertate, sînt prigoniti și unii scoși din țeară. Aron *Pumnul* fugi în România, unde fu prins de Ruși. Scăpînd se refugiază în Cernăuți, la familia Hurmuzachi. Aci deveni apostolul Bucovinei, deșteptînd conștiința națională. Timoteu Cipariu fuge la Sibiu împreună cu comitetul național, ear' de aici e trimis pe la Viena și Innsbruck.

Blajul ajuns pe mîna rebelilor maghiari, cari devastă bibliotecile și arhivele.

Teologii și studenții părăsind băncile școlii se fac soldați credincioși ai cauzei naționale. Ei devin *tribuni* poporului luminându-l și încurajându-l.

La luptele sângeroase din Munții-Apuseni ei sînt de cel mai mare ajutor prefectilor. Așa se petrec anii 1848 și 1849 în lupta pentru câștigarea libertății naționale, la care a luat parte activă:

»Bătrâni, bărbați, junii, tineri, din munți și din câmpii».

Ei și-au dat cu drag viața cântînd:

Murim mai bine 'n luptă cu glorie deplină
Decît se fim sclavi earăși în vechiul nost' pămînt.

Eternă fie amintirea lor!

(Va urma).

Dela comitat.

Un membru al congregației ne scrie despre ultima adunare generală extra ordinară armătoare:

Așteptam, după cele publicate, să fie o adunare strășnică aceasta. Când colo? Membri români foarte puțini; ear' Sași au greșit-o și ei cu interpellarea în cauza *maghiarizării* numelui așa, că nu ne-am ales cu nici o discutiune.

Ședința a decurs astfel:

Comitele-suprem deschide ședința la 9 ore. Membri sînt puțini. Dintre Români erau de față numai următorii: Z. Boiu, as. consist.; Dr. Bran-Leméni; Dr. I. Ben; Nic. Cristea, as. consist. și V. Florian paroh în Racovița.

Dr. Fr. Michaelis interpelează pe dl vice-comite cu provocare la un nr. din „Tageblatt” dacă e adevărat, că ministru de interne l-a trimis un circular în cauza *maghiarizării* numelui. Dacă da! — ce are de gând să facă?

Vicecomitele, G. Reissenberger răspunde, confirmînd informația ziarului. Circularul s'a trimis și comitatului și dînsul l-a comunicat celor 2 magistrate, precum și pretorilor.

Dr. Michaelis zice, că se îndestulește acum cu confirmarea oficială a faptului și crezînd, că deocamdată ael nu se poate face nimic, ia răspunsul la cunoștință, rezervîndu-și dreptul de a face alți pași în această afacere.

Prof. Gottschling nu ia la cunoștință răspunsul și vrea să vorbească. Președintele nu-i dă voce. — Asemenea nici profesorului Osc. Wittstock. Luînd odată interpellatorul la cunoștință răspunsul dat, s'a trecut la ordinea zilei.

Cele 61 puncte au fost măcinate în mai puțin de o oră. Însemn numai câteva. Ordinațiunile ministrului de interne, să se delature cotețele din imediata apropiere a drumului s'a hotărît, ca în termen de 1 an să se execute. Preotul Florian a propus un termen mai lung, dar' nu s'a primit.

Ajutorarea reuniunii agricole pentru lucrul de mână s'a respins. — Mensei academice din Budapeșta l'a votat 50 fl. — La cererea reuniunii igienice s'a votat 2000 fl. pentru un sanatoriu pentru tuberculoși la „Păltiniș”. — Pentru drumul vicinal Marpod-Săsași s'a votează 200 fl., pentru cel din Călnic-Cacova-Săsciori 400 fl. — Rugarea lui V. Henzel pentru înființarea unei farmacie în Poiană se ia dela ordinea zilei. — Abzicerea Drului Albert Arz von Straussenburg din postul de fiscal substituit se ia la cunoștință,

l'a se votează mulțumită și 200 fl. și în locu-l e ales Arn. Friedsmann. — Alegerea funcționarilor comunalii din Poiana se anulează, ortuind alegere nouă. — Recursurile contra alegerilor din Annaș, Mohu, Lancrăm și Magu se resping. — Conclusele comenelor Săsciori, Cristian, Turnișor și Glimboacă se aprobă.

La conlusul comunei Gușterița, dăunos școlii române, s'a dat recurs, care a și fost admis. — Dr. Leméni pledează pentru cauza școlii române din Gușterița. — Conclul comunei Sebeșul-inferior la vinderea lemnelor s'a întărește. La 10¹/₂, ședința se încheie.

Cronică politică.

Protecțiunea catolicismului.

O rivalitate s'a născut între Franția și Germania, din cauza *protecțiunei catolicismului* în Orient. Eată starea chestiunei, care își are începutul cu ocuparea de către Germani a portului Kiao-Ciau. Să știe cum s'a făcut aceasta.

Niște misionari catolici, din întemplantare Germani de naționalitate, au fost uciși de Chinezii. Guvernul german a cerut numai de-cît satisfacție și a ocupat Kiao-Ciau împreună cu o bună întindere de pămînt în provincia Șan-tung.

Intervențiunea guvernului german în favoarea unor misionari catolici a produs, la început, oare-care surprindere, fiindcă nici-odată acest guvern n'a arătat mult interes pentru catolicism.

Dragostea subită a guvernului din Berlin pentru misionari are o urmare.

Franția s'a considerat în toate vremurile ca protectoara titrată a catolicismului în Orient, un rol care, pe lângă că e frumos, mai are și nenumărate foloase politice.

Până acum nimeni nu făcea concurență Franței pe acest teren.

Și eată că Germania începe să-și aroage ea dreptul de protecțiune a catolicismului.

După cât se pare, guvernul din Paris e foarte nemulțumit de aceasta. Oficioasei vienezze Pol. Cor. l'a se anunță din Roma, că ambasadorul Franței pe lângă Vatican va supune în curînd Papei propuneri pentru definirea sferei de acțiune a Germaniei în ce privește catolicismul.

Din cercuri clericale se comunică, că Papa nu se va amesteca în chestiune, declarînd că Franța poartă vina, dacă se amestecă alții în ocrotirea catolicismului, de oare-ce ea l'a neglijat de mult timp rolul de protectoare și s'a opus la înființarea unei nunciaturi papale la Peking, proiectată de mult de către Vatican.

Candidatura prințului George.

Rusia n'a renunțat definitiv la candidatura prințului George. Aceasta apare dintr'un comunicat oficios al ziarului *Le Nord*, ale căru relații cu guvernul rus sînt cunoscute.

După acest comunicat, între cabinetele din Petersburg și Berlin continuă un schimb de vederi în afacerea acestei candidaturi. Se poate spera, că rezultatul acestui schimb de vederi va fi o apropiere a Germaniei la politica Rusiei și a Franței. Germania mai cere numai ca să rămână exclusă eventualitatea

unei uniri a Cretei cu Grecia, ear' prințul George s'a meargă la Constantinopol pentru a primi din mâinile Sultanelui investitura demnității de guvernator.

Făț cu această știre a lui „Le Nord” o depeșă din *Frankfurt lângă Main* cu datul 1 Martie c. anunță, că împăratul Wilhelm a recomandat de guvernator al Cretei pe prințul daniel, Carol.

Spania și Statele-Unite.

Din Madrid se anunță, că raportul oficios despre catastrofa vaporului *Maine* se va publica abia peste 2 săptămîni. Raportul va da de minciună știrile tendențioase ale ziarelor americane și va constata, că vaporul a fost aruncat în aer din întemplantare.

„N. Wien. Tgbl.” are știre din *New-York* că dispoziția de războiu scade meren. Ziarele americane mai serioase scriu, că Statele-Unite nu sînt îndestul pregătite pentru un războiu ofensiv.

CRONICĂ

Sibiu, 3 Martie r. 1898.

Alumneul român în Viena. Societatea academică „România-Jună” din Viena a s'rbat în anul 1896 iubileul aniversării sale de 25 ani. Că să nu treacă acest moment solemn fără îmbinarea unui scop înalt și considerînd necesitatea reală, societatea a decis, ca venitul curat al întreprinderilor iubileare să fie destinat constituției unei fundațiuni iubileare pentru crearea unui alumneul de studenți români în Viena.

Atunci publicul român a recunoscut marea importanță a acestei idei și din toate părțile a grăbit a contribui la realizarea ei prin colecte și donațiuni.

Resultatul final a fost de 1886 fl. 16 cr., care capital formează baza pentru fundațiunea proiectată — durere însă, o sumă prea insuficientă.

Societatea „România-Jună” are totuși sincerul dor de a realiza crearea alumneului român și astăzi pășeste înaintea marelui public român cu un apel nou la probata lui generositate.

Societatea s'a decis a aranja în 4 Martie a. c. în Viena o petrecere cu dans, al cărei venit curat este destinat să mănteze fondul fundațiunei. Dorel, că venitul să fie cât se poate de considerabil a făcut-o să se decidă la o exmitere nouă de „Liste” pentru colecte în interesul alumneului român.

Recomandăm cu căldură sprijinirea acestei instituțiuni menită spre binele poporului nostru.

Grații și iubileul Monarhului nostru. În ședința de alături a dietei croate s'a înaintat de urgență o propunere, care indica măsurile pentru o delegație omagială din prilejul iubileului M. S. Monarhului nostru. Urgența propunerii s'a respins, pe cuvînt că nu are înțeles, ear' propunerea s'a predat pentru referare unei comisii a dietei.

Fundațiunea „Iosif Crișianu”. Un amic din Abrud ni-a trimis o copie de pe testamentul răposatului *Iosif Cri-*

șianu, fost avocat în Abrud. Deși cam târziu, vom publica aci unele părți din dispozițiile testamentare.

Testatorul dispune, ca din banii sei în număr, suma de 500 fl. să se depună ca legat în casa de păstrare „Auraria” din Abrud, din ale căruia interese să se țină în tot anul, alternativ în biserică gr.-cat. și cea gr.-or. din Abrud câte un parastas, în ziua morței sale.

Pentru înaintarea în cultură și bunăstarea membrilor familiei sale, el constituie din restul averii sale o fundațiune perpetuă pe seama familiilor „Crișianu și Boeriu”.

Administrarea fundațiunei o conrede consistoriului metropolitan din Blaj, ear' când acesta n'ar voi din ori-și-ce motiv a primi asupra-și administrarea, o conrede consistoriului gr.-or. din Sibiu, aplicînd pentru administrare 5%, din venitul fundațiunilor. Dispune, ca 25% din venitul anual al fundațiunei să se capitalizeze în tot anul; din restul de 7% să se dea în tot anul stipendii familiare de câte 200 fl. pe an, care cu înmulțirea fondului fundațional să se înmulțească.

Stipendii vor pute primi exclusiv numai descendenții familiilor „Crișianu și Boeriu” din Abrud, avînd cei din familia Crișianu preferință înaintea celor din familia „Boeriu”, ear' fiii înaintea fetițelor.

Stipendiștii ficiori pot folosi stipendiile lor până-când își vor câștiga o pozițiune sigură sau până la etatea de 30 ani, ear' fetele până-când se vor mărita.

În cas, când s'ar stinge cu totul familiile beneficiare „Crișianu și Boeriu”, toată averea fundațiunei este a se întrebuința pentru ridicarea unui gimnasiu român gr.-cat. în Abrud.

Venitul anual al fundațiunei face acum 1300 fl. Cu executarea testamentului s'a încredințat din partea fundatorului dl Dr. Laurențiu Pop, avocat în Abrud.

În urmă dispune fundatorul, că descendenții familiilor zise numai până atunci și numai atunci să fie considerați în vre-un beneficiu, până-când se vor ține de națiunea și biserica română.

Fundatorul a testat întreagă biblioteca sa gimnasiunii din Blaj.

Neolog. Primim următoarele anunțuri funebreale: Subscriși cu inimă înfrîntă de durere aducem la cunoștința tuturor rudeniilor, amicilor și cunoșcutilor, că prea iubitul nostru fiu, frate, cumnat și unchiu Dr. Alexandru Szilasi, medic cerebral în Cella, comitatul Severinului, după un morb greu și îndelungat Luni, la 28 Februarie st. n. a. c., la 3 ore d. a., împărțîșit cu sfințele sacrameinte, în etate de 33 ani și-a dat sufletul în mâinile Creatorului. Rămășițele pămîntesti ale acumpului decedat se vor așeza spre odihna eternă Vineri, în 4 Martie a. c., la 3 ore d. a., din casa părintească în cimitierul evanghelic din loc. Fie-i țîrnia ușoară și amintirea binecuvîntată! Bistrița, la 1 Martie 1898. Alexandru Szilasi, paroh-protopop gr.-cat., Iulia Szilasi nasc. Alexi, ca părinți; Aurelia Sopon nasc. Szilasi, Helena Hosszu nasc. Szilasi, ca surori; Ioan Sopon, notar cercual în Budatele, Pompeiu Hosszu, șef-inginer al oficiului de edile din comitatul Cloșului, ca cununați; Iosif Hosszu, ca nepot.

— *Sabin Bărdosy*, proprietar, după grele suferințe, a răposat în Domnul, ca bun creștin, în etate de 32 ani. Înmoștarea va fi azi în 3 Martie, la 3 ore p. m. Parastul se va face în 5 Martie, la 8 ore a. m., în biserică catolică română de r. gr. din loc. Orăștie, la 1 Martie 1898. Victoria Bărdosy, soră. Dr. Stefan Erdélyi, cunmat.

Hungaria felix. Cu multă părere de rău anunță foile ungurești, că numai din urmă peste 2000 de Slovaci în America. Nu pricepem această „părere de rău”, când chiar dorișta Ungurilor e — să scape de naționalități!

Savant german în Constantinopol. Guvernul turcesc a numit zilele acestea pe savantul german Dr. Räder, profesor la facultatea medicală din Bonn — profesor definitiv la școala medicală imperială din Constantinopol, cu un salariu de 30.000 fr. Faptul acesta a provocat viață mulțumire în Germania.

Se lățește — păgânismul! La Balmaz-Ujváros, lângă Dobrița, peste 40 de familii reformate s'au declarat de curînd interconfesionale! — Eată nouă efecte de-ale „modernelor” legi politice-bisericești!

Congres despre învățămîntul comercial. Cercul absolvenților institutului comercial din Anvers, va s'rbători anul acesta al 25-lea an dela fondarea sa. Cu această ocaziune, foștii elevi ai institutului plănuiesc un congres internațional asupra învățămîntului comercial. Congresul se va ține la Anvers în zilele de 14, 15 și 16 Aprilie 1898. Programul lucrărilor congresului este următorul: Care este utilitatea învățămîntului comercial complet? Cum ar trebui să fie predat învățămîntul comercial în școlile primare? Cum trebuie organizată instrucțiunea comercială în învățămîntul mijlociu. Care trebuie să fie învățămîntul comercial superior? — Toate aceste chestiuni prezintă un interes deosebit și nu pot încăpe în doială, că din lucrările ce se vor urma învățămîntul comercial nu va trage decât foloase.

Al doilea atentat la viața regelui Greciei încă a fost prins, alături. El se numește *Kiliakon* și e originar din Macedonia. În depozitia ce a făcut la poliție, a spus, că a fost sedus de *Karditsi* la actul de asasinare.

La local, unde s'a comis atentatul, poliția a descoperit și o mină de dinamit, pusă de asasinatori.

Noul metropolit al Sârbiei. Despre noul metropolit al Sârbiei, fostul episcop de Niș *Inocențiu*, se dau următoarele date biografice: Inocențiu și-a făcut studiile teologice la Kiev. Acolo s'a și căsătorit, luînd de soție o Rusoaică, care peste câțiva ani a decedat. Relintors în patria sa, Inocențiu a fost o vreme profesor la Bîlgard, pe urmă a devenit șef de secție în ministerul de culte. La 1894 a fost numit episcop de Niș. Alegerea lui de metropolit e primită cu multă simpatie în Rusia, fiind el un cunoscut rufol.

La Arad asentarea din zilele acestora a avut — pe cum se anunță — rezultate foarte îmbucurătoare. Până acum au fost asentați din 245 ficiori, mai toți Români, 130. Un rezultat acesta, care numai spre ciuste ne servește!

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Drumont și Românii.

(Urmare și fino).

Eată clienții, pe cari Waddington îi hărăzi Franței, protecției seculare a celor asupriți, eată a cui acasă a luat-o în mână spre mirarea lui Bismarck, care rîdea cu hohot în fiecare ședință, când reprezentantul nostru aducea chestiunea pe tapet.

După congresul din Berlin, avură loc niște episoade în adevăr mișcătoare în durerea acestui popor, pe care Europa îl condamna să dispară dinaintea Evreului.

Repetăm, că nu era vorba de admiterea unui număr determinat de Evrei, ci de toți Evreii, cari ar voi să se stabilească în această țară în detrimentul proprietarilor solului. După doctrina lui Waddington, toți Evreii trebuia să devină cetățeni români.

Un vechiu revoluționar, un om care pe timpul exilului seu în Franția, fusese amicul tuturor republicanilor de seamă, Brătianu, a zis în camera deputaților următoarele cuvinte: „Domnilor, în viața mea politică am trecut prin multe vicisitudini și prin multe nenorociri, dar' nicăieri și nici-odată nu m'am simțit așa de nenorocit, ca la Berlin”.

În acest timp jidovimea se veselia, ear' Crémieux, exclamă într-o ședință a *Alianței israelite*, cu un ton ditirambic.

„Credința mea este mare în fața situațiunei noastre, astăzi atât de frumoasă! Ah!

lăsați-mă să reportez toate acestea la conștita atât de nobilă, loială și curată, pe care a observat-o la Berlin ministrul nostru al afacerilor străine, Waddington al nostru”. (Salve de aplauze).

Cuvîntul nostru pare a indica, că Waddington este de origine evreu; afară poate dacă Crémieux a voit să zică, că ministrul afacerilor străine era al lor, fiindcă îl plătiseră.

Evreu, ori plătit să servească pe Evrei, Waddington în tot cazul n'a cruțat nimica spre a-și apăra rasea, ori spre a-i câștiga paralele. El și-a vîrît mîna în tratatul dela Berlin cu o îndărătnicie adevărat evrească. Franția, generoasa Franție, a jucat, grație lui, rolul gendarmului, care încătușă brațele unei națiuni debile, pentru de a permite Evreului să toarne, vitriol pe gătul moribundului.

Brătianu, cu energia și speranța vecinic neadormită a adevăratului patriot, a întreprins de-a curmezisul Europei un voiaș, asemenea aceluia al lui Thiers — când s'a dus să se roage pentru Franția învinsă.

Austria, Rusia și Turcia recunoscuseră fiecare a parte independența României. În Anglia, Italia, Brătianu găsisse pretutindenea miniștri vînduși Jidanilor și să lovia de rezistențe neînduplecate. Cu toate acestea conștientele se revoltaseră la auzul faptelor povestite de dînsul și l'a se răspunde: „Puterile signatave ale tratatului din Berlin sînt solidare. Să se declare Franția, că e aplecată să recunoască independența României, fără să ceară îndeplinirea imediată a clausulei leonine, relativă la Israelii — și noi vom face asemenea”.

Waddington s'a opunea și răspundea mereu: „Dacă nu se acordă drepturi cetățenești Evreilor, cari sînt case cu fete, cărămizi cu rachizi otrăviți și cîmătărie — Franția nu mai întrefine ministru acreditat în România”.

Înzădar l'a se răspundea: „Dar' întru cât poate să intereseze pe Franția chestia aceasta care este chestie de poliție internă? Despre libertatea cultului nu era vorba, fiindcă este cunoscut, că România este singură țară în lume unde toleranța este mai bine observată”.

Dar' Waddington nu se mișcă, ear' stînga aproape toată, amestecată în speculațiuni financiare, trăia pe socoteala Evreilor și găsea această conduită admirabilă.

Un alt trimis al României, dl *Catargiu*, n'a fost nici el mai norocos. Eată după jurnalele evreești răspunsul cinic, ce l'a dat Gambetta: „Angajez guvernul vostru, să se execute; Franția nu va recunoaște independența țării voastre, până nu veți recunoaște drepturile civile tuturor Evreilor, fără distincțiune. Dl Crémieux ține la aceasta. Dl Waddington a luat inițiativa în această chestiune la congresul din Berlin; aici este angajată onoarea Franței. Din parte-mi, am dat parola mea lui Crémieux, că-l voi sprijini; astfel eu nu pot, decît să vă spun încă odată, să vă îndepliniți fără întârziere angajamentele”.

Repetăm încă odată, că aici nu era vorba de loc despre o chestiune relativă la libertatea religioasă.

În privința aceasta avem testimonial dlui *Ad. Frank*, care se bucură în lumea israelită de o stimă meritată. În răspunsul,

ce l'a dat dlui X. Roux, care îl întrebasese asupra cauzelor antisemitismului crescînd în Europa, profesorul dela „Collège de France” declară, că în România și Rusia credințele religioase sînt absolut străine măsurilor luate contra Evreilor.”

Savantul autor al *Kabbalei* ar fi foarte amabil așadar, dacă ne-ar spune, în numele căru principiu intervenim noi în afacerile interne ale unui popor, care n'are decît nefericirea de a fi prea slab pentru de a ne ruga, să ne amestecăm numai în ceea-ce ne privește.

Cu toate acestea România a scăpat pe jumătate de pericol. Un deputat republican a avut curajul de a trata acest subiect, pe care toată lumea îl evita cu cea mai mare îngrijire. — De 18 luni — zice dl Louis Legend — în ședința din 15 Decembrie 1879 — tratatul din Berlin a proclamat statul român — independent. Austria, Rusia, Turcia, cele trei puteri mai desaproape interesate în chestie, au recunoscut independența acestei mici naționalități. Italia a urmat în curînd acest exemplu. Cer ca și Franția se facă asemenea și să lege relațiuni diplomatice regulate cu România”.

Waddington a evitat, bine înțeles, să spună adevărul și să explice motivele, cari l-au îndemnat să lucreze, cum a lucrat; el s'a temea de publicarea unor documente, cari nu l'ar fi făcut onoare; el s'a mulțumit de astă-dată de a cere naturalizarea pe capete și categorii determinate, cari nu-l priviau deloc și în care guvernul francez n'avea nici un

*) Annales de la philosophie chrétienne 1881.

**) Nrul din 18 August 1886.

Cugetări

de

Iuliu Stettenheim.

E de necrezut, ca cineva să se înamoreze într'un ânger.

Când întreabă femeia: cu ce pot servi? atunci vrea să știe cu ce te poate domni.

De pe ris să cunoaște nebunul și de pe plîns nebuna.

Vom ajunge timpuri, când bărbații vor pretinde a fi egal îndreptățiți cu femeile.

Mătasă Foulard 65 cr.

(FOULARD-SEIDE)

— până la 3 fl. 35 cr. pro metru, desemnurile și colorile cele mai noue —

„DETUNATA“

instituit de credit și de economii, societate pe acții în Bucium.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Detunata“, societate pe acții, se invită la a

III-a adunare generală ordinară,

ce se va ține în 24 Martie n. a. c., la 10 ore a. m., în localul institutului.

Obiectele:

1. Alegerea comisiei de 3 pentru constatarea acțiilor și a plenipotențelor întrare pe baza §-lui 19 din statute.
2. Raportul direcțiunii.
3. Raportul comitetului de supraveghere.
4. Satorirea bilanțului și deciziune asupra distribuirii profitului curat.
5. Alegerea membrilor direcțiunii pe un period de 5 ani.
6. Exmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sânt rugați a-și depune acțiile și plenipotențele cel mult până în 23 Martie a. c., la 9 ore a. m., la cassa societății.

Bucium, în 22 Februarie 1898.

Direcțiunea.

[688] 1-1

Încheierea conturilor cu 31 Decembrie 1897.

Active.		Contul bilanț.		Pasive.	
Cassa în număr	470 96	Capital social	30000 —		
Escompt	126896 80	Fond de rezervă	3430 —		
Imprumuturi ipotecare	16675 50	Depuneri	78835 51		
Credite pe obligații	1700 —	Reescompt	31088 50		
Mobilier	fl. 752.49	Interese transitoare	855 60		
minus 10% amortisare	75.49	Dividendă neridicată	61 25		
Efecte	510 —	Diversi creditori	205 58		
		Profit curat	4252 32		
	146429 76		146429 76		

Debit.		Contul profit și pierderi.		Credit.	
Interese:		Interese:			
pentru depuneri spre fruct	fl. 3334.82	dela cambii escomptate	fl. 8078.62		
" fondul de rezervă	" 195.34	" imprumuturi ipotec.	" 2242.57		
	3580 16	" credite pe obligații	" 132.64	10448 83	
Spese:		Provisiuni		135 80	
Salarii, imprimate, chirie, inserțiuni,					
porto	2143 34				
Contribuțiune:					
Dare directă	fl. 249.84				
Dare după inter. de depuneri	" 333.48				
Amortisare din mobilier	75 49				
Profit curat	4252 82				
	10584 63			10584 63	

Bucium, în 31 Decembrie 1897.

Aurelian Danciu m. p., Nicolau David m. p., Simion Dandea m. p.,
director executiv. cassar. comptabil I.

Alexandru F. Negruțiu m. p.,
comptabil II.

Membrii în direcțiune:

Nicolau Baieșan m. p., preș. direcț. Alexandru Danciu m. p. Ioan G. Macaveiu m. p.
Petru Achim m. p. Ioan Macaveiu m. p. Alexandru Macaveiu m. p.

Subsemnatul comitet am examinat încheierea cu 31 Decembrie 1897 și am aflat-o de exactă și în conformitate cu registrele purtate în bună regulă.

Bucium, în 25 Februarie 1898.

Dr. Vasile Fodor m. p., președinte. Pompiliu St. Șulțiu m. p.
Alexandru Macaveiu m. p. Pamfilu Baieșan m. p.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
 2. Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
 3. „Vlaaho-Maglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
 4. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
 5. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
 6. „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
 7. „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă 3.80
- Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Românii inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sânt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Tipografia Carol Csallner în Bistrița

acceptează numai decât

doi culegători buni,

cari se fie apți atât în accidente cât și în saș compres.

Condițiunea e foarte plăcută și durabilă. Oferenții trebuie se știe 3 limbi a patriei. [671] 2-2

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“ de George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — gese florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

CARTEA DUREREI

care foarte potrivit s'ar pute număr

CARTEA

MÂNGĂIEREI

nu se mai află de vânzare decât în număr restrins de exemplare

elegant compactate!

Un exemplar costă fl. 50 + 5 cr. porto.

Se poate folosi și ca carte de rugăciuni.

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articuli istorici-politici

de

Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelenți articuli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

precum și mătăsă Henneberg, neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru — lucie, vîrgată, carré, mustată, Damaste etc. (cam 240 diferite calități și 2000 diferite colorii și desemnuri etc.

Pentru haine și blouse din fabrică. Privăților li-se trimite franco și liber de vamă, în casă.

Mustre se trimit cu posta primă.

[235] 7-50

(În Elveția porto postal e dublu).

Fabricile de mătăsă ale lui G. Henneberg în Zürich, (liferant de curte c. și r.)

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientalilor de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două colorii, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgelnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năseudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Banica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnic. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 6 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gennevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peștor îndrăgelnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1886). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vîntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 1 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislanzon. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăț. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pînărul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marșall.